

Koncsek József

A telihold a fáskamrában

Kis Vera éjszaka bejött hozzám... féléjszaka,
féltíz, tíz körül.

Benn a többiek, én meg a fáskamrában.
És odabújt hozzám.

Ezt az egészszet szóba se hoznám,
ott a Balaton melletti falucskában,
ahol jó volt, jó volt általában.

Az ember fekszik, meg nyújtózkodik,
ugye... összegömbölyül.

S ő odabújt hozzám.

Lécresek közt villogtak a csillagok.

Szellő rebegtette ránk az enyhe vízszagot.

S ő odabújt hozzám.

Erre gondolok most,

emlékeim lapjait lapozván.

Hogy odabújt hozzám.

Szerettem a tarkója alá tenni kezem.

Térdemig leért a futballcsatár sporttrikóm, mezem.

Erre emlékezem.

Arra, hogy fenn a hold.

A fénylő telihold.

Ragyogó tányérja citerázott, meg-megbrillírozott, zsongott...